

Den fredelige bjørn ... ugebrev nr. 7, 19. juli 1999

Som sidste ugebrev blev afsluttet (årets første bjørn var kommet forbi), måtte der jo komme en fortsættelse, og i den forgangne uge kom årets anden bjørn og årets tredje bjørn forbi Zackenbergdalen. Det menes dog, at der er tale om den samme bjørn alle gode gange 3.

I tirsdags blev bamsen spottet på den anden side af elven ved Simpson-hytten, og det var lidt vel spændende en kort overgang, idet en af Zackenbergs beboere var på rekreation i Zackenberg-fangststationen kort derfra. Det viste sig dog, at menneske og bjørn havde fundet sig pænt tilrette for at nyde solen på hver sin side af hytten, den ene i sovepose med en bog, den anden liggende på ryggen på en snefane, og alting åndede idyl. Et par dage senere sås bjørnen på nordøstsiden af elven vandrende i retning mod Linnemansdalen, og siden er den ikke set.

Der befinder sig en flok moskusokser med en uldtot af en kalv fra i år i dalen for tiden, men bamsen har så vidt, vi har kunnet se, ikke forsøgt at få klørne i kalven endnu, og den har ikke virket, som om den er ved at dø af sult. Det kan vi jo kun være glade for, men alligevel er frekvensen af folk, der går i felten medbringende en eller anden form for våben, steget markant på det sidste.

Når vi ikke kigger på eller snakker om de uventede gæster i dalen, så forskes der for fulde omdrejninger for tiden. Vanligvis ville højsæsonen, hvad angår planternes udvikling, falde på nuværende tidspunkt, men alting udvikler sig senere i år på grund af den ekstremt sene sneafsmeltning. Dette afspejler sig bl.a., når der måles på planternes fotosyntese, som absolut ikke har nået maksimale værdier endnu. Derfor er kulstofbalancen ikke i ligevægt i dalens økosystemer. Der afgives hvert døgn mere kulstof i form af kuldioxid eller metan ved planternes ånding og mikroorganismene i jorden, end der optages af planterne ved hjælp af fotosyntesen. Denne balance kan dog hurtigt ændres. Planterne vokser nemlig alt det, de kan, for at nå både blomstring og frøsætning, inden vinterens komme om 5-6 ugers tid. Desuden betyder ændringer i lys-, temperatur- og fugtighedsforhold meget for de processer, der indbygger kulstof i og afgiver kulstof fra økosystemet. Disse forhold ændres f.eks. fra dag til dag afhængig af vejret.

I den forløbne uge kom der endnu en storm forbi Zackenbergdalen. I et døgn tid blæste det, så vi alle var vejrfaste og fandt på indendørs sysler. Samtidigt kom der masser af nedbør, så lysforholdene var ikke optimale for fotosyntesen, og jorden blev endnu en gang våd, hvilket kan påvirke åndingsprocesserne. Vandstanden i elven steg i dette våde døgn med næsten 0,5 m til samme niveau, som da sneafsmeltningen var på sit højeste. Krydsning af Zackenbergelven i gummibåden var derfor suspenderet i en dags tid, indtil vandstanden faldt igen. I stormvejrsløbet slap vi for myggene, men der skal nu ikke mange sekunders vindstille vejr til, før de glade, summende og stikkende dukker op fra deres skjulesteder. Sådan er der fordele og ulemper ved alt. Dalen tager sig smukt ud i solskinsvejr, men så må vi til gengæld leve med myggene.

I løbet af ugen var vi uden kommunikation med omverdenen i et par dage. Vores satellit-telefon brød - adstadigt uopklarede årsager - sammen, hvilket betød, at e-mail, fax og telefon var afbrudt. Vi er alle meget langt hjemmefra, men det føles alligevel, som om verdenen er lidt nærmere, når man kan afsende eller modtage en e-mail i ny og næ, især når der skal kommunikeres med dem derhjemme om arbejdet heroppe. Vi kører nu på en reservetelefon til fax, men kan stadigvæk ikke e-maile ud og ind. Der arbejdes på intensivt på at få sagerne bragt i orden igen.

Søndag kom der fly for første gang i 14 dage, og med det kom gamle og nye nyheder sydfra, - dejligt. Vores lager af bl.a. frugt, grønt og mælkeprodukter fra Island blev også fornyet, hvilket var hårdt tiltrængt. Fire personer forlod os, og tre nye kom til, så nu er vi 14, som arbejder heroppe i den smukke dal langt mod nord.

/Lotte Illeris